

Els Dretalls, Quartalls i Anticollages de Manuel Gimeno

Estic convençuda que Manuel Gimeno (Barcelona, 1983) hagués estat el deixeble predilecte de Josef Albers, el famós professor de la Bauhaus i del Black Mountain College. Albers demanava als seus alumnes, a principis dels anys trenta, que amb un simple fragment de paper realitzessin les seves creacions. Defensava que no calien massa materials ni tècniques complexes per a crear una obra d'art original i nova. I és això el que precisament aconsegueix Manuel Gimeno.

La seva obra es caracteritza, des del 2006, per estar realitzada en paper Canson de diferents colors. La seva tècnica és simple, però els resultats són complexos. Manuel Gimeno treballa amb paciència, minuciositat i pulcritud extremes tallant amb les seves mans fragments de paper, i plegant-los aconsegueix configuracions sorprenents, sempre noves.

Poder parlar en l'actualitat d'un artista original que no deixa d'inventar es per sí mateix quelcom summament interessant, però cal dir, a més a més, que les obres de Manuel Gimeno posseeixen l'estranya bellesa d'una simplicitat complexa.

Els *Dretalls* són, com indica el seu nom, petites escultures constituïdes per fragments de paper plegat que hàbilment l'artista disposa drets i que es sostenen gràcies a la seva pròpia configuració. Els *Quartalls* són obres de petit format, en les quals els fragments de paper es superposen donant com a resultat realitzacions similars als *Anticollages*, tot i que aquests últims són de format més gran.

Aquestes sèries es caracteritzen per ser bi- o tricromàtiques com a màxim. Així doncs, es pot dir que els resultats són un punt austers pel que fa referència al color. Tot i això, la tècnica emprada per Manuel Gimeno, és a dir, la dels fragments de paper plegats i replegats sobre sí mateixos origina un tipus d'obres en les quals l'efecte de tridimensionalitat és molt important. Així, els papers doblegats generen espais sorprenents que, depenent de la il·luminació a la que es veuen sotmesos, presenten meravellosos i enigmàtics ombrejats sobre la superfície del suport de paper. Així com les textures dels papers són llises, les zones dels doblegats presenten arestes tallants i rígides, mentre que els fragments –sempre tallats a mà per l'artista– mostren els seus contorns irregulars i canviants.

Aquesta depuradíssima tècnica de treball ha estat objecte d'interès per part de Manuel Gimeno des d'ara fa temps. Dels seus treballs anteriors als presentats en l'actual exposició destaquen els *Llibres*, obres interessantíssimes, de les quals ens en podem fer una idea gràcies al llibre *Les dents del teclat*, creat amb el músic Mestres-Quadreny, que també s'exposa ara.

En definitiva, crec que l'obra de Manuel Gimeno respon a un alt grau de sensibilitat i que preludia un món ple de possibilitats.

Lourdes CIRLOT